

O treh bratih.

Narodna pripovedka. Zapisal *Fran Košir*.

Ivotaril je v zakotni gorski vasici s tremi sinovi osiveli starček Jurij. Njegova žena Urša se je že pred leti odselila v večnost, in Jurij je ostal sam s sinovi, ki so mu bili edina podpora na stara leta.

Pri hiši je gospodarila beda. Hišni oče je ostajal doma, pasel poleti kozico, krmil čopkaste kokoši ter skrbel, da je bila s slamo krita kočica v najlepšem redu.

Sinovi pa so hodili delat na kmete in se trudili v potu svojega obraza, da so prislužili kakšen krajcar za poboljšek onemoglemu očetu. Zato pa jih je tudi dohitela sreča, ko so šli v svet s trebuhom za kruhom.

Prvi, ki je odšel z rojstnega doma, je bil najstarejši sin France. Bridko se je jokal takrat oče, mu polagal zlatih naukov na srce ter podaril koso na pot. S težkim in krvavečim srcem je odkorakal France v daljne, daljne kraje.

Po dolgem tavanju pride do vasi, kjer vidi kmeta, ki je na travniku rezal z nožem travo. Rezal je in rezal, a delo mu nikakor ni hotelo izpod rok. Tedaj pa pristopi France, vzame koso z rame ter jame kositi. Kmet strme gleda nekaj časa. Potem pa prime Franceta za roko, ga odvede v hišo ter mu radosten odkupi koso za obilo srebrnjakov.

France se takoj vrne proti rojstnemu selu . . .

To vam je bilo veselje gledati smehljajoči se obraz očetov! Toliko denarcev še ni videl nikoli v življenju!

Kmalu po Francetovi vrnitvi jo je mahnil drugi sin Tone po svetu ter dobil od očeta velikega petelina.

Sam samcat je hodil Tone s petelinom okrog. Danes je prenočil tu, jutri zopet bogvekje drugje. Prišel je v trg, kjer je dobil prenočišče pri bogatem krčmarju. Še preden se je jelo daniti, prebudi gospodarja iz spanja nenavaden glas. Petelin je močno kikirikikal. Gostilničar brž vstane ter gre vprašat tujega potnika, kakšno čudno žival ima pri sebi. Maneč si trudne oči, mu Tone pove, da je ta čudna žival petelin, ki se začne dreti vsako jutro ob določem času. Ker ljudje takrat še niso poznali ure, je naš Tone prodal krčmarju petelina za mnogo rumenjakov ter se vrnil ves srečen in zadovoljen domov.

Najmlajšemu sinu Janezu pa je dal oče mačko, ko je odšel v tuje, daljne kraje.

Janez je hodil dneve in dneve ter zaprosil v mestecu graščaka službe. Dočim je le-ta izpraševal prišleca o tem in onem, opazi mačka miško in smuk za njo! V trenutju jo ima ter se z njo igra. Graščak gleda presenečen ta prizor. Ni še namreč poznal mačke. Kupi jo za lepo število cekinov.

In ko Janez radosten odhaja, prihiti za njim graščak ter ga vpraša, kaj je mačka. „Kar vi,“ se odreže Janez ter odstopica brzih korakov proti svoji domačiji.